

godt lønne, nu vel, saa ville disse tre Raad blive slaaede op uden Afdrag; men vil man ikke dette, mener man, at det, der hidtil er sket, har været noget Fornuftigt, som man skal fortsætte med, saa maa man ogsaa give Administrationen den Ret, den fordrer, nemlig Ret til at anvende Midlerne; thi at gjøre Afdrag fra Præsteskaldene blot for at samle dem op i Stiftskisterne, det ser jeg ingen Grund til. — Jeg kommer dernæst til det næste Forslag, som angaar Tilskud til Seminariefonden, hvilket Forslag jo staar i nøie Forbindelse med Forslaget under Nr. 80, som gaar ud paa, at Udgifterne til en Del Realskoler ikke skulle udbedes af Sorø Akademi, men derimod, ifølge Forslag under Nr. 87, af det lærde Skolevesen. Den ærede Ordfører sagde, at Ministeren nærede det Ønske at bevare de særlige Fonds, men at man i alt Fald ikke kunde imødekomme dette Ønske, naar man ikke kunde blive enig om forskellige reformatoriske Bestræbelser, som forskellige Medlemmer — isvrigt i forskellige Retninger — havde overfor de lærde Skoler og Universitetet. Jeg skal sige, at jeg ikke alene har dette Ønske, men at jeg endog ganske vist betragter det som min Pligt at gjøre mit Yderste for at bevare disse særlige Fonds, og jeg antager ikke, at det høie Thing vil misforstaa mig, naar jeg siger, at Sagen ikke er afgjort ved den Afstemning, som falder her idag eller imorgen. Ganske vist, hvis det ikke lykkes at gennemføre en ny Lønningslov for det lærde Skolevesen, eller der dog — hvad jeg vil minde om, blev stillet faaell Administrationen som Lærerne i Udsigt ved Sagens første Behandling — bliver givet et betydeligt Tillæg, selv om dette kun bliver at betragte som midlertidigt, under denne Forudsætning kan naturligvis Budgettet affattes iaar ligesom de foregaaende Aar, thi saa vil der ikke komme egenlig Underbalance for det lærde Skolevesen; men jeg har for Diebliffet ikke Ret til at gaa ud fra den Forudsætning, at det høie Thing ikke vil fremme denne Lønningslov, som blev modtagen med forholdsvis Belvillie, da den blev forelagt. Jeg maa meget bestemt erklære, at jeg ikke betragter mig saaledes uden videre berettiget til at anvende af det lærde Skolevesens Budget til Realskolerne her i Landet, naar det kun kan ske ved at optage af det lærde Skolevesens Kapitalformue. I saa Tilfælde foretrækker jeg ikke at yde Realskolerne, hvad der hidtil er bevilget dem. (Berg: Men naar det bliver bevilget?). Ja, det kommer da an paa, om Bevillingen bliver modtagen. Hvad Universitetet angaar, kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, som er Ordfører for Mindretallet. Jeg tror ikke, at man kan finde det Standpunkt ubilligt fra Regeringens Side, at den siger: Vi have forelagt Thinget et Lovforslag, som ordner Universitetets fremtidige finantsielle Stilling; vi vente bestandig paa, at det høie Thing skal gjøre

Noget ved det; det bliver saa sin Sag, hvad der kan ske bagefter; men ialtsald saalænge Forhandlingerne om dette Forslag foreligge, maa vi dog stille den billige Fordring, at status quo bliver opretholdt, at Universitetets Kapitalformue ikke gaar mere tilbage, end den desværre i de senere Aar er gaaet. Jeg skal forøvrigt gjøre en lille praktisk Bemærkning med det Samme. Nu i disse Dage er den sidste Beholdning, som Universitetet eiede af kongelige Obligationer, bleven solgt for at dække Underbalancen for indeværende Aars Budget. Skal Underbalancen dækkes af Universitetets Kapitalformue næste Aar, kan det kun ske ved at opsigte Panteobligationer. — Ogsaa jeg har, hvad de stadig sørgede Bevillinger til de saakaldte Børnehjem angaar, nogen Betænkning. Jeg tror, at igjennem disse Børnehjem opfyldes et menneketjærligt Formaal, og at de i det Hele og Store — der kan gives Undtagelser — gjøre god Nytte; men paa den anden Side kan det ikke negtes, at dette stadige Statsilskud til den Slags Foretagender nødvendigvis maa berøve, at de Private og Kommunerne træde mindre beredvillig til, og man kan ikke se ganske bort fra, at det først og fremmest er de Privates og Kommunernes Sag at støtte disse Hjem. Jeg havde troet, det vilde være rigtigt ligeoverfor Børnehjemmene at udtale: I kunne faae Støtte af Staten i Overs Begyndelse, i Løbet af et vist Antal Aar, men saa maa I ogsaa i den Tid have arbeidet Jer saaledes op, at I kunne staa paa egne Ben. Jeg vil imidlertid — det har jeg ogsaa udtalt for Finantsudvalget — ikke tage det paa mig alene at gjøre nogen Forandring i, hvad der hidtil er sket overfor disse Hjem, naar jeg ikke er enig med det ærede Thing eller ialtsald med det ærede Udvalg. Vi kunne jo se Tiden an og se, hvad man kan faae ud af de Oplysninger, som kunne fremkomme, og som Udvalget har anmodet om at maatte blive fremlagte det følgende Aar. Jeg kan ikke have Noget imod at følge det ærede Udvalgs Opfordring, og at meddele det følgende Aar saadanne Oplysninger. — Jeg ser, det ærede Udvalg vil ikke bevilge 400 Kr. til Captain Nielsens Rejse paa Gymnastikens Vegne under Kultusministeriet, men nok under Indenrigsministeriet. Mig personlig kan det være det Samme; men jeg veed ikke, om den ærede Ordfører har gjort Indenrigsministeren opmærksom derpaa, og om han mener at kunne bruge dette Beløb. — Det ærede Udvalg har ment, at Administrationen skulde staa ganske frit i Anvendelsen af Summen til Udbredelse af godt Skolemateriel. Det kan jeg ikke have Noget imod; men jeg maa da naturligvis have Lov til, hvis jeg mener det rigtigt at gaa den Vej, som jeg fra Først af havde tænkt mig, at indhente Lærereforeningens Betænkning og dens Andragender om, hvorledes Fordelingen skal foregaa; men jeg skal indrømme, det er muligt, jeg gaar en anden Vej, idet der ogsaa har været an-